

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ УНІВЕРСАЛЬНИХ МЕХАНІЗМІВ МІЖНАРОДНОГО ЗАХИСТУ АВТОРСЬКИХ ПРАВ

УДК 347.77/.78:341.231.14

DOI <https://doi.org/10.32782/ehrlichsjournal-2026-16.04>

ТАРАС ГАРАСИМІВ

доктор юридичних наук, професор,

професор кафедри міжнародного та кримінального права

Навчально-наукового інституту права, психології та інноваційної освіти

Національного університету «Львівська політехніка», Україна

tfp2014@ukr.net

ORCID: 0000-0002-4627-4774

Анотація. У дослідженні проведено аналіз міжнародно-правового регулювання захисту авторських прав у контексті сучасних викликів цифрової епохи та транснаціонального обігу об'єктів інтелектуальної власності. Обґрунтовано, що глобалізація інформаційного простору та стрімкий розвиток цифрових технологій зумовлюють транснаціоналізацію порушень авторських прав, що, своєю чергою, істотно ускладнює застосування традиційних національних механізмів їх охорони. Встановлено, що чинна система міжнародного регулювання захисту авторських прав характеризується фрагментарністю, яка проявляється у відмінностях національних підходів до визначення обсягу правової охорони, процедур захисту та механізмів притягнення до відповідальності.

В ретроспективі встановлено роль Бернської конвенції про охорону літературних і художніх творів, яка заклала фундаментальні принципи національного режиму, автоматичної та незалежної охорони авторських прав. Визначено, що подальший розвиток міжнародних стандартів відбувався через їх адаптацію до нових соціально-економічних умов, зокрема в межах Угоди про торговельні аспекти прав інтелектуальної власності (ТРИПС), яка інтегрувала інтелектуальну власність у систему глобального торговельного регулювання. Окрему увагу приділено ролі регіонального правового регулювання в межах Європейського Союзу, де директиви виступають інструментом гармонізації національних правових систем.

З'ясовано, що попри формальну уніфікацію матеріально-правових стандартів, зберігається неоднорідність процедурних і санкційних механізмів, що знижує ефективність правозастосування у транскордонних спорах. Обґрунтовано необхідність удосконалення міжнародного співробітництва, зокрема через посилення координації між державами та впровадження спільних механізмів протидії правопорушенням.

Зауважено, що важливим напрямом розвитку сфери захисту авторських прав є гармонізація національних законодавств із урахуванням міжнародних стандартів, а також удосконалення колізійного регулювання, яке базується на поєднанні принципу територіальності, автономії волі сторін і взаємного визнання рішень.

Ключові слова: авторське право, міжнародний захист авторських прав, Бернська конвенція про охорону літературних і художніх творів, Угода про торговельні аспекти прав інтелектуальної власності (ТРИПС), директиви Європейського Союзу, механізм захисту авторських прав, інтелектуальна власність, юрисдикція.

LEGAL REGULATION OF UNIVERSAL MECHANISMS OF INTERNATIONAL COPYRIGHT PROTECTION

UDC 347.77/.78:341.231.14

DOI <https://doi.org/10.32782/ehrlrichsjournal-2026-16.04>

TARAS GARASYMIV

Doctor of Law, Professor,

Professor at the Department of Theory of Law and Constitutionalism

Teaching and Scientific Institute of Law, Psychology and Innovative Education, Lviv

Polytechnic National University, Ukraine

ORCID: 0000-0002-4627-4

taras.z.harasyimiv@lpnu.ua

Abstract. The study provides a comprehensive analysis of the international legal regulation of copyright protection in the context of contemporary challenges of the digital era and the transnational circulation of intellectual property objects. It is substantiated that the globalization of the information space and the rapid development of digital technologies lead to the transnationalization of copyright infringements, which, in turn, significantly complicates the application of traditional national mechanisms of protection. It is established that the current system of international copyright regulation is characterized by fragmentation, manifested in divergent national approaches to defining the scope of legal protection, enforcement procedures, and liability mechanisms.

From a retrospective perspective, the role of the Berne Convention for the Protection of Literary and Artistic Works is identified as foundational, having established the core principles of national treatment, automatic protection, and independence of copyright protection. It is determined that the further development of international standards has occurred through their adaptation to evolving socio-economic conditions, particularly within the framework of the Agreement on Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights (TRIPS), which integrated intellectual property into the global trade system. Particular attention is given to the role of regional legal regulation within the European Union, where directives function as key instruments for harmonizing national legal systems.

It is revealed that, despite the formal unification of substantive legal standards, significant disparities persist in procedural and sanctioning mechanisms, thereby reducing the effectiveness of enforcement in cross-border disputes. The necessity of enhancing international cooperation is substantiated, particularly through strengthening coordination among states and implementing joint mechanisms to combat infringements.

It is further emphasized that a crucial direction for the development of copyright protection lies in the harmonization of national legislation in line with international standards, as well as in the improvement of conflict-of-law regulation based on the principles of territoriality, party autonomy, and mutual recognition of decisions.

Key words: copyright, international copyright protection, Berne Convention for the Protection of Literary and Artistic Works, Agreement on Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights (TRIPS), European Union directives, copyright protection mechanism, intellectual property, jurisdiction.

Постановка проблеми. Актуальність вивчення сучасних механізмів захисту авторських прав продиктована насамперед глобалізацією інформаційного простору та транснаціональним характером обігу об'єктів інтелектуальної власності. У сучасній світі швидкого розвитку цифрових технологій і мережевих платформ випадки порушення авторських прав дедалі частіше виходять поза межі національних юрисдикцій, що значно ускладнює застосування внутрішніх правових інструментів для їх захисту. Одним із ключових викликів лишається фрагментарність міжнародного правового регулювання, яка виявляється у відмінності національних підходів до визначення обсягу охорони прав, процедур їхнього захисту та механізмів притягнення до відповідальності. Існуючі міжнародні договори не завжди забезпечують необхідний рівень уніфікації, що створює труднощі в їх практичному застосуванні, зокрема в контексті міжнародної співпраці, обміну інформацією, взаємного визнання судових рішень і координації діяльності правоохоронних органів.

Проблематика дієвості універсальних механізмів міжнародного захисту авторських прав набула суттєвого розвитку у правовій доктрині, зокрема в контексті аналізу імплементації міжнародних угод

та гармонізації національних правових систем. Але наявні наукові доробки як правило зосереджуються на окремих питаннях правового регулювання, залишаючи поза увагою питання вдосконалення механізмів міжнародного захисту авторських прав з врахуванням сучасних глобалізаційних викликів.

Мета публікації дослідити проблематику правового регулювання універсальних механізмів міжнародного захисту авторських прав в ретроспективному аспекті від Бернської конвенції про охорону літературних і художніх творів до Угоди про торговельні аспекти прав інтелектуальної власності (ТРИПС).

Міжнародно-правова система захисту авторських прав еволюціонувала від традиційної договірної моделі до багаторівневої інтегрованої архітектури, яка об'єднує універсальні, регіональні та цифрово-орієнтовані механізми регулювання. Необхідність створення таких механізмів, а також забезпечення визнання авторських прав за межами країни походження, виникла ще на ранніх етапах становлення інституту інтелектуальної власності. Так викликом стало укладення Бернської конвенції про охорону літературних і художніх творів [2], підписаної в місті Берн 9 вересня 1886 р. та введеної в дію 5 грудня 1887 р., яка започаткувала формування уніфікованої системи міжнародної охорони авторських прав. Цей документ став першим універсальним багатостороннім договором у відповідній сфері та заклав фундаментальні принципи правового регулювання авторського права на міжнародному рівні.

У подальшому розвиток конвенційних положень відбувався шляхом їх перегляду та модернізації, зокрема через ухвалення Паризького акта 1971 р. з поправками 1979 р., який і нині становить чинну редакцію зазначеного міжнародного інструменту. Значення Бернської конвенції полягає не лише у створенні ефективних механізмів транскордонного захисту авторських прав, а й у її визначальному впливі на становлення та гармонізацію національних правових систем більшості держав світу у цій сфері.

У Бернській конвенції про охорону літературних і художніх творів закріплено уніфікований мінімальний обсяг правової охорони творів, обов'язковий для всіх держав-учасниць Бернського союзу, що забезпечує базовий рівень гарантій для авторів у міжнародному вимірі. Нормативний масив Конвенції традиційно структурується на кілька взаємопов'язаних груп: по-перше, це матеріально-правові норми, які безпосередньо визначають зміст і обсяг суб'єктивних авторських прав, встановлюючи конкретні правомочності та гарантії їх реалізації; по-друге, значну частину становлять колізійні приписи, що відсилають до національного законодавства держав-учасниць, не вирішуючи питання по суті, але визначаючи застосовне право через відповідні колізійні прив'язки; по-третє, окремий блок формують організаційно-адміністративні норми, які регламентують інституційні засади функціонування Бернського союзу та порядок взаємодії його учасників. Такий комплексний підхід забезпечує не лише уніфікацію ключових стандартів охорони авторських прав, але й збереження певної автономії національних правових систем у питаннях їх реалізації.

Подальший розвиток і поглиблення цих принципів Бернської конвенції про охорону літературних і художніх творів відбулися в межах Угоди про торговельні аспекти прав інтелектуальної власності (ТРИПС), у якій вони не лише були підтверджені, але й істотно розширені з урахуванням потреб міжнародної торгівлі та сучасних викликів у сфері інтелектуальної власності.

Угода про торговельні аспекти прав інтелектуальної власності (ТРИПС) є невід'ємною складовою Марракеської угоди про заснування Світової організації торгівлі, яка набула чинності 1 січня 1995 р. [14] та започаткувала сучасну інституційну систему глобального торговельного регулювання. Держави-учасниці Угоди ТРИПС беруть на себе зобов'язання імплементувати її положення у національні правові системи та забезпечувати їх застосування щодо суб'єктів інших держав-членів. Ключовими засадами функціонування цього міжнародно-правового інструменту є принцип національного режиму та принцип найбільшого сприяння. Якщо перший передбачає надання іноземним правовласникам не менш сприятливого правового режиму, ніж той, що забезпечується власним громадянам держави, то другий закріплює обов'язок держав-учасниць поширювати будь-які надані переваги, привілеї чи імунітети, адресовані суб'єктам однієї держави, на всіх громадян інших держав-членів Угоди без зволікань і на безумовній основі, за винятком чітко визначених випадків. Таким чином, Угода ТРИПС сформувала універсальну уніфіковану систему мінімальних стандартів захисту прав інтелектуальної власності та забезпечила їх функціонування у межах міжнародної торговельної системи. Разом із тим, незважаючи на таку практичну цінність у сфері правового регулювання, реалізація мінімальних матеріально-правових стандартів охорони прав авторів та інших правовласників у межах Європейського Союзу залишається й досі

неоднорідною. Істотні відмінності національних правових систем держав-членів перешкоджають забезпеченню уніфікованого рівня захисту прав інтелектуальної власності на всій території Спільноти. Передусім це проявляється у різних підходах до процедур застосування тимчасових заходів, спрямованих на забезпечення доказової бази, а також у визначенні обсягу та характеру цивільно-правових і кримінально-правових санкцій. Такі розбіжності істотно впливають на ефективність правозастосування, створюючи нерівні умови для суб'єктів права інтелектуальної власності залежно від юрисдикції.

Попри формальну уніфікацію базових стандартів, відсутність повної гармонізації процедурних та санкційних механізмів у межах Європейського Союзу зумовили необхідність подальшого вдосконалення наднаціонального регулювання у цій сфері. Загальні вектори еволюції правового регулювання у сфері охорони прав інтелектуальної власності набули особливої виразності та концептуального оформлення у змісті актів вторинного права Європейський Союз, зокрема директив, які спрямовані на гармонізацію національних правових систем держав-членів: Директиви Європейського парламенту та Ради 91/250/ЄЕС від 14 травня 1991 р. про правову охорону комп'ютерних програм [4], Директиви Європейського парламенту та Ради 93/83/ЄЕС від 27 вересня 1993 року про координацію деяких положень авторського права і суміжних прав за застосування їх до супутникового мовлення та кабельної ретрансляції [6], Директиви Європейського парламенту та Ради 93/98/ЄЕС від 29 жовтня 1993 р. про гармонізацію строку охорони авторського права та деяких суміжних прав [7], Директиви Європейського парламенту та Ради 92/100/ЄЕС від 19 листопада 1992 р. про право на прокат, право на позичку та деякі суміжні права у сфері інтелектуальної власності [5], Директиву Європейського парламенту та Ради 96/9/ЄС від 11 березня 1996 р. про правову охорону баз даних [8], Директиву Європейського парламенту та Ради 2001/29/ЄС від 22 травня 2001 р. про гармонізацію певних аспектів авторського права та суміжних прав у інформаційному суспільстві [9], Директиви Європейського парламенту та Ради 2001/84/ЄС від 27 вересня 2001 р. про право слідування на користь авторів оригінального твору мистецтва [10], Директиви Європейського парламенту та Ради 2004/48/ЄС від 29 квітня 2004 р. про забезпечення дотримання прав інтелектуальної власності [11], Директива Європейського Парламенту і Ради 2009/24/ЄС від 23 квітня 2009 року про правову охорону комп'ютерних програм [12]. Саме в цих нормативних інструментах відображено прагнення до уніфікації підходів щодо забезпечення ефективного захисту авторських прав, удосконалення процедур правозастосування та підвищення рівня правової визначеності в умовах цифровізації.

Чинні міжнародно-правові акти, зокрема Бернська конвенція про охорону літературних і художніх творів [2], система Всесвітньої організації інтелектуальної власності, а також Договір ВОІВ про авторське право [13], формують базові засади міжнародного захисту авторських прав. Водночас їх ефективність значною мірою залежить від здатності адаптуватися до стрімких трансформацій цифрового середовища, що зумовлює необхідність їх подальшого вдосконалення та модернізації з урахуванням нових технологічних і правових викликів. Зокрема, важливим аспектом є необхідність розробки дієвих правових та організаційних механізмів, здатних забезпечити оперативний і ефективний розгляд справ про порушення авторських прав. Така фрагментарність міжнародного регулювання авторського права, за справедливим зауваженням О. Білоусова, І. Кривдіної має не лише правовий, а й функціонально-інституційний характер, що зумовлює системні дисбаланси у правозастосуванні на транскордонному рівні. Це передбачає адаптацію існуючих процедур до умов цифровізації та глобалізації, коли правопорушення можуть одночасно охоплювати території кількох держав, що суттєво ускладнює їх виявлення та припинення [3, с. 228].

З метою підвищення ефективності механізмів захисту авторських прав доцільно посилити міждержавну взаємодію, зокрема через розширення обміну інформацією, координацію дій компетентних органів та проведення спільних розслідувань у випадках транснаціональних правопорушень. Важливого значення набуває впровадження комплексу взаємопов'язаних організаційно-правових заходів. Насамперед поглиблення міжнародного співробітництва шляхом формування узгоджених універсальних стандартів охорони авторських прав, які б акумулювали позитивний досвід різних правових систем і враховували найкращі практики правозастосування. У цьому процесі ключовим напрямом виступає не лише формальне впровадження міжнародних норм, а й їх належну адаптацію до внутрішнього правопорядку з урахуванням сучасних викликів. Зокрема, через встановлення адекватних і пропорційних санкцій за порушення авторських прав, що забезпечуватиме превентивний та стримувальний ефект.

Враховуючи, що процес гармонізації законодавства різних держав у сфері інтелектуальної власності неминуче супроводжується колізійними проблемами, особливого значення набуває вироблення узгоджених підходів до їх вирішення. Зазвичай колізійне регулювання у сфері інтелектуальної власності базується на поєднанні принципу територіальності, автономії волі сторін та взаємного визнання рішень у межах визначених міжнародно-правових умов. Для врегулювання колізій у праві інтелектуальної власності можуть бути застосовані такі базові правила:

По-перше, у разі порушення права інтелектуальної власності для його захисту застосовується право тієї держави, на території якої вимагається правова охорона, що відповідає принципу територіальності.

По-друге, щодо виникнення та припинення майнових прав інтелектуальної власності, які підлягають державній реєстрації, застосовується право держави реєстрації відповідних прав.

По-третє, у договірних відносинах у сфері авторського права діють колізійні прив'язки, притаманні праву, що регулює договірні зобов'язання, з урахуванням автономії волі сторін. По-четверте, у разі виникнення спорів, зокрема щодо відшкодування шкоди, сторони можуть домовитися про визначення компетентного суду та юрисдикції держави, до якої буде звернення.

По-п'яте, визнання іноземних рішень щодо існування, дійсності або реєстрації прав у сфері інтелектуальної власності здійснюється лише за умови, що такі рішення ухвалені або визнаються в державі, на території якої запитувалася відповідна правова охорона [1, с. 135].

Враховуючи вищесказане, можна констатувати, що колізійне регулювання у сфері інтелектуальної власності формується як комплексна система, що поєднує принцип територіальності, автономію волі сторін та механізми взаємного визнання рішень. Застосування відповідних колізійних прив'язок забезпечує визначеність у питаннях юрисдикції, застосовного права та порядку захисту авторських прав. Водночас ефективність такого регулювання залежить від узгодженості міжнародно-правових підходів і здатності правових систем забезпечувати належний баланс між національним суверенітетом і потребами глобального правового обігу.

Таким чином, історичним фундаментом сучасної система міжнародно-правового регулювання захисту авторських прав виступає Бернська конвенція про охорону літературних і художніх творів, яка закріпила базові принципи національного режиму, автоматичної та незалежної охорони прав авторів. Подальший розвиток міжнародних стандартів забезпечили акти універсального та торговельного характеру, зокрема Угода про торговельні аспекти прав інтелектуальної власності (ТРИПС), що інтегрувала інтелектуальну власність у глобальну систему економічних відносин. Важливу роль у гармонізації національних правових систем відіграють директиви Європейського Союзу, які формують регіональні стандарти охорони авторських прав.

Попри значний рівень уніфікації матеріальних стандартів, міжнародне регулювання залишається фрагментарним у процедурному та санкційному вимірах. Особливо це проявляється у різноспрямованості національних підходів до захисту прав, що ускладнює забезпечення єдиного рівня правової охорони на транскордонному рівні.

Підвищення ефективності захисту авторських прав безпосередньо пов'язане з інтенсифікацією міжнародного співробітництва, що передбачає координацію дій держав, обмін інформацією та спільне реагування на транснаціональні правопорушення. Визначальним чинником виступає також глибока гармонізація національних правових систем, яка має забезпечувати не лише формальну імплементацію міжнародних стандартів, а й їх адаптацію через запровадження ефективних санкційних механізмів. У свою чергу, комплексне впровадження узгоджених міжнародних стандартів та належна реалізація положень міжнародних договорів формують підґрунтя для зміцнення глобальної системи охорони авторських прав.

ВИКОРИСТАНІ МАТЕРІАЛИ

1. Альохін К. В. Міжнародно-правові стандарти захисту авторського права. *Актуальні проблеми вітчизняної юриспруденції*. 2020. № 1. С. 134–136.
2. Бернська конвенція про охорону літературних і художніх творів. Паризький акт від 24 липня 1971 року, змінений 2 жовтня 1979 року. URL: http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=995_051.
3. Білоусов О., І. Кривдіна Захист авторських прав на міжнародному рівні: правові механізми та політичні виклики. *Філософія та політологія в контексті сучасної культури*. 2024. Т. 16. № 1. С. 227–235.

4. Директива Ради 91/250/ЄЕС від 14 травня 1991 р. про правову охорону комп'ютерних програм (994_065) URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_065#Text
5. Директива Ради 92/100/ЄЕС від 19 листопада 1992 року про право на прокат, право на позичку та деякі суміжні права у сфері інтелектуальної власності. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_360#Text
6. Директива Ради 93/83/ЄЕС від 27 вересня 1993 року про координацію деяких положень авторського права і суміжних прав на застосування їх до супутникового мовлення та кабельної ретрансляції. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_433#Text
7. Директива Ради 93/98/ЄЕС від 29 жовтня 1993 року про гармонізацію строку охорони авторського права та деяких суміжних прав. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_434#Text
8. Директива Ради 96/9 ЄС від 11 березня 1996 року про правову охорону баз даних. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_241#Text
9. Директива Ради 2001/29/ЄС від 22 травня 2001 року про гармонізацію певних аспектів авторського права та суміжних прав у інформаційному суспільстві. URL: <https://www.kmu.gov.ua/storage/app/sites/1/55-GOEEI/direktiva-2001-29-es.pdf>
10. Директива Ради 2001/84/ЄС від 27 вересня 2001 року про право слідування на користь авторів оригінального твору мистецтва. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/984_004-01#Text
11. Директива Європейського парламенту та Ради 2004/48/ЄС від 29 квітня 2004 року про забезпечення дотримання прав інтелектуальної власності. URL: <https://ips.ligazakon.net/document/eu040015>
12. Директива Європейського Парламенту і Ради 2009/24/ЄС від 23 квітня 2009 року про правову охорону комп'ютерних програм. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/9a3_001-09#Text
13. Договір Всесвітньої організації інтелектуальної власності про авторське право, прийнятий Дипломатичною конференцією 20 грудня 1996 року. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_770#Text
14. Угода про торговельні аспекти прав інтелектуальної власності від 15 квітня 1994 року. URL: <https://ips.ligazakon.net/document/MU94465>

REFERENCES

1. Alokhin, K. V. (2020). Mizhnarodno-pravovi standarty zakhystu avtorskoho prava. *Aktualni problemy vitchyznianoї yurysprudentsii*. № 1. S. 134–136.
2. Bernska konventsiia pro okhoronu literaturnykh i khudozhnykh tvoriv. Paryzkyi akt vid 24 lystopnia 1971 roku, zminenyi 2 zhovtnia 1979 roku. Retrieved from: http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=995_051.
3. Bilousov, O. I. (2024). Kryvdina Zakhyst avtorskykh prav na mizhnarodnomu rivni: pravovi mekhanizmy ta politychni vyklyky. *Filosofia ta politolohiia v konteksti suchasnoi kultury*. T. 16. № 1. S. 227–235.
4. Dyrektyva Rady 91/250/IeES vid 14 travnia 1991 r. pro pravovu okhoronu kompiuternykh prohram (994_065) Retrieved from: https://ips.ligazakon.net/document/view/mu91352?ed=1991_05_14
5. Dyrektyva Rady 92/100/CIeS vid 19 lystopada 1992 roku pro pravo na prokat, pravo na pozychku ta deiaci sumizhni prava u sferi intelektualnoi vlasnosti. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_360#Text
6. Dyrektyva Rady 93/83/IeES vid 27 veresnia 1993 roku pro koordynatsiiu deiaikykh polozhen avtorskoho prava i sumizhnykh prav na zastosuvannia yikh do suputnykovoho movlennia ta kabelnoi retransliatsii. Retrieved from: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_433#Text
7. Dyrektyva Rady 93/98/IeES vid 29 zhovtnia 1993 roku pro harmonizatsiiu stroku okhorony avtorskoho prava ta deiaikykh sumizhnykh prav. Retrieved from: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_434#Text
8. Dyrektyva Rady 96/9 YeS vid 11 bereznia 1996 roku pro pravovu okhoronu baz danykh. Retrieved from: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_241#Text
9. Dyrektyva Rady 2001/29/IeS vid 22 travnia 2001 roku pro harmonizatsiiu pevnykh aspektiv avtorskoho prava ta sumizhnykh prav u informatsiinomu suspilstvi. Retrieved from: <https://www.kmu.gov.ua/storage/app/sites/1/55-GOEEI/direktiva-2001-29-es.pdf>
10. Dyrektyva Rady 2001/84/IeS vid 27 veresnia 2001 roku pro pravo sliduvannia na koryst avtoriv oryhinalnoho tvoriv mystetstva. Retrieved from: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/984_004-01#Text
11. Dyrektyva Yevropeiskoho parlamentu ta Rady 2004/48/IeS vid 29 kvitnia 2004 roku pro zabezpechennia dotrymannia prav intelektualnoi vlasnosti. Retrieved from: <https://ips.ligazakon.net/document/eu040015>
12. Dyrektyva Yevropeiskoho Parlamentu i Rady 2009/24/IeS vid 23 kvitnia 2009 roku pro pravovu okhoronu kompiuternykh prohram. Retrieved from: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/9a3_001-09#Text
13. Dohovir Vsesvitnoi orhanizatsii intelektualnoi vlasnosti pro avtorske pravo, pryiniaty Dyplomatychnoiu konferentsiieiu 20 hrudnia 1996 roku. Retrieved from: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_770#Text
14. Uhoda pro torhovelni aspekty prav intelektualnoi vlasnosti vid 15 kvitnia 1994 roku. Retrieved from: <https://ips.ligazakon.net/document/MU94465>

Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу (CC BY 4.0)

Дата першого надходження статті до видання: 18.01.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 11.02.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 05.05.2026